

Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ σενὸν, ὅπως εὐφύλακτα αὖ-
τοῖς εἴη.

ψγ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, τῆς πόλεως ταύτης ξυνοικίζομέ-
νης, τοπρῶτον ἔδεισάν τε, καὶ ἐνόμισαν ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ μά-
λισα καθίσανται, ὅτι βραχὺς ἐσιν ὁ διάπλυς πρὸς τὸ Κύναιον 5
τῆς Εὐβοίας· ἐπειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη. ωγάρ
ἔγενετο αὐτὸς δεινὸν ὄδεν. αἵτιον δὲ ἦν. οἵ τε Θεσ-
σαλοὶ ἐν δυνάμει ὅντες τῶν ταύτη χωρίων, καὶ ὡν ἐπὶ τῇ
γῆ ἐστίζετο, φοβάμενοι μὴ σφίσι μεγάλῃ ισχύι παροιώ-
σιν, εφθείραν, καὶ διαταυτὸς ἐπολέμην ἀνθρώποις νεοκατα- 10
σάτοις, ἕως ἔξετρούχωσαν, γενομένες τοπρῶτον καὶ πάνυ
πολλάς. πᾶς γάρ τις, Λακεδαιμονίων οἰκιζόντων, θαρσα-
λέως ἦει, βέβαιου νομίζων τὴν πόλιν. ω μέντοι ἥκισαν οἱ
ἄρχοντες αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων οἱ ἀφρικνύμενοι τὰ πράγ-
ματά τε εφθείρον, καὶ ἐσ ὀλιγανθρωπίαν κατέτησαν, ἐκ- 15
φοβήσαντες τὰς πολλὰς, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ὃς καλῶς
ἔξηγέ μενοι. ως εἶδον ἦδη αὐτῶν οἱ πρόσωποι ἐπειράτεν.

. ψδ'. Τε δ' αὐτὲς θέρροις, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὣν
ἐν τῇ Μήλῳ οἱ Ἀθηναῖοι κατείχοντο, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν τριά-
κοντα νεῶν Ἀθηναῖοι, περὶ Πελοπόννησον ὅντες, πρῶτοι 20

εν

Θερμοπύλας, ὃ ἐσι πρὸς αὐταῖς Θερμοπύλαις, ἐνθα ἐσὶ τὸ χω-
ρίον σενὸν, καὶ ἐντεῦθεν εὐφύλακτον.

(6) Παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη] ἐδέξαντο γὰρ βλαβήσεοθαί υπὸ^{τοῦ}
τῶν τὴν ἀποικίαν καθίσαντων, εἴτα δὲ πὶ τῇ μεταβολῇ τῶν πρωγμά-
των, μηδὲν παθόντων ἐκτῶν ἐκεῖθεν δεινὸν, παρὰ δόξαν αὐτοῖς τότε,
ἥν· (8) ἐν δυνάμει] ἐν ἐξασίᾳ ὅντες τῶν χωρίων ὡς δυνατώτεροι,
καὶ τῶν πόλεων καὶ νεωρίων ὄμοιοις, ὅσα παρὰ νεοκατασάτων δικτί-
ζετο, ἐπολέμην αὐτοῖς· ὅρα δέ ὅπως τῷ ἀττικισμῷ ἐχρήσατο· ὅγε
ἐπάνυτοι παρ' ἐμοὶ κατηγράφεται· ων ἐκτίζετο, καὶ τῶν οἰκεδομη-
κάτων δηλονότι ὅσα ἐκτίζεται (13) ἐμέντοι ἥκισα] ἀλλὰ καὶ οἱ ἀε-

E. PAPAGEORGIOU
ΙΩΑΝΝΗΣ
ΧΟΥ-

για διὰ τὰς νεῦς, ἀρχάμενοι ἀπὸ πληστού τῶν Θερμοκυλῶν
ἐπάνω εἰς τὸ σενὸν, διὰ νὰ φυλάττωνται ἀσφαλέστερον.

γγ'. Οι δὲ Αἰγυπτοί τὸ μὲν πρῶτον ἐφοβύθησαν, τὸς
νέας ταύτης πόλεως ἀκέσταυτες τὴν συνοίκουσιν, νομίζοντες, ὅ-
τι τὴν ἀποκατασκύνει διὰ τὴν ἐφορμῆσιν ἐντεῦθεν ἐγάπτον
τῶν Εὐβοέων· καθότι τὸ μεταξὺ διάσημα ἔως τὸ Κύναιον τῆς
Εἰβολας εἶχε ὄλιγον· ἐπειτα ὅμως μετέβαλον αἱ περισάσεις
τὰ πράγματα παρέλαπιδα· καὶ ἐδει μία ζημία ἐντεῦθεν εἰς
Αἰγυπτούς δὲν ἔγινε· καθότι ἡ χώρα ἐκείνη ἦτον εἰς τὴν δύ-
ναμιν καὶ ἐξοσίαν τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἔτι ὅσα ἐκτίζοντα εἰς τὴν
χώραν ἀντήν· Φοβέμενοι λοιπὸν οἱ Θεσσαλοί, γὰρ μὴν ἀνεγ-
γῇ ἡ δύναμις τῶν νεοκατοίκων τύτων γειτότων, τὰς ἐβλα-
χτούς, καὶ ἐπολέμηντο ἀκαταπαύσως μὲν νεοκατασάτες ἀνθρώπους
ἔως ὅταν θασκηζούτες ἀντὸς διηγεικῶς τὰς ἀφάνισαν, μ' ὄλον
ὅτι εἶχαν συναντοῖσθαι τὸ πρῶτον παραποτόν· καθότι ἀκέων
ἴκασσος, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι κατοικίζεσι πόλιν, ἥρχετο μετὰ
δάρδοντος, ἀσφαλῆς σοχαζόμενος τὴν ἐν αὐτῇ κατοικίαν· πρὸς τοὺς
ἄλλοις ὅμως καὶ οἱ ἐκ Λακεδαιμονος ἀποσαλέυτες διοικήται διέφ-
ειραν ἐπίσης τὴν ἀποικίαν, διασπορκίσαυτες τὰς αὐθρώπους,
ἐνφοβήσαντες ἀντὸς μὲ τὴν σκληρότητά των; καὶ πολλάκις καὶ
μὲ τὰς ἀδικίας· ἐντεῦθεν λοιπὸν εὐκόλως τὰς ἐνικῆσαν οἱ
γειτούρες.

γένει. Εν δὲ τῷ ἀντῷ καιρῷ τῇ ιδίᾳ ᾧτες, καθ' ὃν οἱ Αἰ-
Θηγατοι ἐσράτευον εἰς τὴν Μήλον καὶ οἱ μετὰ τῶν τριάντανεζον
Αἰθηγατοι περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, ἐνεδρεύσαντες πρῶ-
του ἐν τῷ Εὐλόμενῷ τῆς Δευκαδίας, διέφεύερον τινὰς τῶν

Φρε-

*Χορτες οι ύπο τῶν Δικαιομονίων ἔκειται λέγεται Χαλεπῶς τε τοῖς κατσίκοις Χεώμεναι, οὐδὲν δικίους ἔτι ποιήσαντες, εἶχετεν τοσαν καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν ὑπὲκτασσον, ή ναι οι Θεοσάλοι τῆς πε-
λέμας.*

ἐν Ἑλλομένῳ τῆς Λευκάδίας φρουρούς τινας λοχήσαντες
διέφεραν, ἐπειτα ὑπερού ἐπὶ Λευκάδῃ μεῖζον σόλω
ῆλθον, Ἀκαρνᾶσι τε πᾶσιν, δι πανδημεῖ, πλὴν Οἰναδῶν,
ξυνέσπουτο, καὶ Ζακυνθίοις, καὶ Κεφαλλήσι, καὶ Κερκυραίοις
πεντεκαιδεκα ναυσί. καὶ οἱ μὲν Λευκάδιοι, τῆς τε ἔξω γῆς 5.
διγρένης, καὶ τῆς ἐντὸς τῷ ιδμῷ (ἐν ᾧ καὶ η Λευκάς ἐστι,
καὶ τὸ ιερὸν τῆς Ἀπόλλωνος) πλήθει βιαζόμενοι ησύχαζον.
οἱ δὲ Ἀκαρναῖοι ἡξειν Δημοσένην τὸν ερατηγὸν τῶν Ἀτη-
ναίων ἀποτειχίζειν αὐτὸς, νομίζοντες ῥᾳδίως γ' ἄν εἴπο-
λιορχῆσαι, πόλεως τέ αἱεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. οἱ
Δημοσένεις δ' ἀναπείσθεται κατὰ τὸν χρόνον τῆτον ὑπὸ Μεσ-
σηνῶν καλὸν αὐτῷ, ερατιᾶς τοσάντης ξυνειλεγμένης,
Αἰτωλοῖς ἐπιθένται, Ναυπάκτῳ τε πολεμίοις ἐστι. καὶ ἦν
κρατήσῃ αὐτῶν, ῥᾳδίως καὶ τὸ ἄλλο Ἡπειρωτικὸν τὸ ταύτη
Αἴθιναίοις προσποιήσει. τὸ γὰρ ἔπος μέγα μὲν εἶναι τὸ 15.
τῶν Αἰτωλῶν, καὶ μάχημον, οἰκεῖ δὲ κατὰ κώμας ἀτειχί-
σεις, καὶ ταύτας διὰ πολλῆς, καὶ σκέυη ψιλῆς χρώμενον, καὶ
χαλεπὸν ἀπέφαινον, ποὺν ξυμβοηθῆσαι, κατατραφῆναι.

ἘΠΙ-

(2) *Μεῖζονι σόλῳ*] καὶ μόνον ναυτικὸν βάλεται λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν
πεζικὴν συνάπτει τῷ σόλῳ δύναμιν, Αἴτωλονασι τε πᾶσι δηλουότι· καὶ
πεντεκαιδεκα ναυσὶ Κερκυραίον συνεπιόντος τῷ Δημοσένεις· (6)
ἐντὸς τῷ ιδμῷ] ἐν γὰρ τῷ τότε ἔχοντι Χερβόνησος ἦν η νῆσος
εἴρηται δὲ περὶ ταύτης ἀνωτέρω. §. πα'. (7) πλήθει βιαζόμενοι τῷ
τῷ πολεμίων, ησύχαζον ἐν τοῖς τείχεσι, καὶ τοι δρῶντες ἔπωτε καὶ
ἔξω τῷ ισθμῷ τὴν γῆν σφῶν αὐτῶν δηγμένην· (9) ἀποτειχίζειν
αὐτὸς] ἐτέρῳ τείχει ἔξωθεν περικλεῖσαι· (9) ἐκπολλιορχῆσαι] πο-
λιορχίᾳ βιάσασθαι αὐτὸς παραδεῦναι τὴν πόδιν, καὶ ἔπωτες ἀπαλλαγῆναι,
τὸς Αἴτωλῶνας πόλεως δει πολεμίας κατεστησεῖς· τὸ γὰρ ἐκπο-
λιορχεῖν τοιεστό τι βάλεται λέγειν, δρα καὶ τῇ πρώτῃ ξυγ. §. γδ.
(15). τὸ γὰρ ἔπος μέγα μὲν εἶναι] ἐλεγον δηλουότι τῷ Δημοσέν-

φρουρῶν· μετὰ δὲ ταῦτα ὥρμησαν κατὰ τῆς Λευκαδίας μὲ
περισσοτέρων δύναμιν σράτευμάτων, ἔχουτες μεν' ἐαυτῶν τὰς
Α'καρνᾶνας, πλὴν τῶν Οἰναδῶν, καὶ ὅλας τὰς Ζακυνθίους καὶ
Κεφαλλεῖς, καὶ Κερκυραῖς μὲν δέκη πέντε γαῖς· Καὶ οἱ μὲν
Λευκαδῖοι, μ' ὅλον ἔτι ἡχώρα αὐτῶν καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν ιδμὸν,
καὶ ἡ ἄντος τῆς ιδμός, ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἡ Λευκὰς, καὶ
τὸ ιερὸν τῆς Α'πόλλωνος, οἰσφρείστο, ἀλλὰ βιαζόμενοι ἀπὸ τὸ
περισσότερον πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἤσυχαζον· οἱ δὲ Α'καρ-
νῆνες ἐπαρακινέσσαν τὸν Διμοσθένη τὸν σράτηγον τῶν Α'νι-
γαίων γὰρ τὰς περικλείσης μὲν τεῖχος, σοχαζόμενοι, ὅτι εὔκολο
Θέλεσι τὰς βιάσης μὲ τὴν πολιορκίαν εἰς τὸ νὰ παραδοθῶσι, καὶ
ἄτω γὰρ εὔευθερωτῶν ἀπὸ μίαν πόλιν διὰ παντὸς πολεμίαν·
ὁ Διμοσθένης ὅμως κατεπείθη εἰς τὸν ἀυτὸν καιρὸν ὑπὸ τῶν
Μεσσηνίων, ὡς συμφέρον ἐαυτῷ, τοσαῦτον σράτευμα ἔχων, γὰ
ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν Αἰτωλῶν, ἔχοντες δὲ τῶν πρὸς τὴν Ναύ-
πακτον· καὶ εὖλον ἀξεσιάση αὐτὲς, εὐκόλως θέλει ὑποτάξῃ εἰς
τὰς Α'σηγαίες καὶ τὰς ἄλλας ἡπειρώτας, ὅσοι κατοικεῖσι πρὸς
ταῦτα τὰ μέρη· καὶ ὅτι τὸ ἔδυος τῶν Αἰτωλῶν εἶναι μὲν μέ-
γα καὶ πολεμικόν· ἐπειδὴ ὅμως κατοικεῖσιν εἰς πόλεις ἀτειχί-
στας, ἀπεχόστας μάλιστα παραπόλιν ἀπ' ἄλλήλων, καὶ ἔχουσιν
ὅπλα ἐλαφρὰ, ἐδείκνυον οἱ Μεσσῆνοι, ὅτι μὲ εὔκολίαν θέ-
λεν καταεραφῆ, ἀν δὲν προφθάτωσι γὰρ πυναθροιθῆν παντα-
χόθεν· εἴλεγον δὲ εἰς τὸν Διμοσθένη γὰρ ἐφορμήσῃ πρῶτον κα-
τὰ τῶν Α'ποδώτων, ἐπειτα κατὰ τῶν Ο'φιονέων, καὶ μετὰ
τέττας κατὰ τῶν Εὐρυτάνων· οἱ διποτοί εἶναι μεγαλώτατον μέ-

ρος

νει οἱ Μεσσῆνοι, ὅμοιως καὶ τὸ Προστοίσειν ἀνωτέρῳ ἐξιερτάται
ἀπὸ τῆς Α'ναπείθεται· δέχεται δὲ μέλοντι χρόνῳ, ὡς ὑποσχέσεως
ὑπάσης τινὸς, ἀπὸ τῶν Μεσσηνίων· (17) καὶ ταῦτας διὰ πολλῆς] δια-

Ε.Υ.Π.ΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 20
57-

επιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδότοις, ἔπειτα δὲ Οφιονεῖσι, καὶ μετὰ τύτσι, Κύρυτταισι (ὅπερ μέγισον μέ-
ρος ἐσὶ τῶν Ἀιτωλῶν ἀγνωστάτοι δὴ γλῶσσαι καὶ ὑ-
μοφάγοι εἰσὶν, ὡς λέγονται) τύτων γὰρ λυράντευτων, ἥ-
διως καὶ τάλλα προσχωρήσειν.

γέ. Ο δὲ, τῶν Μεσσηνίων χάριτι πειθεῖς, καὶ μάλιστα
γομίσας ἄνευ τῆς τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως τοῖς Ἕπειρώ-
ταις ξυμμέχοις μετὰ τῶν Ἀιτωλῶν λύγασθαι ἀν κατὰ
γῆν ἀλλαζεῖν ἐπὶ Βοιωτίας διὰ Λοκρῶν τῶν Ὀζηλῶν ἐς Κυττά-
μον τὸ Δωρικὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχον τὸν Παρνασσὸν, ἕως κα- 10
ταβαίη ἐς Φωκέας, οἱ προθύμως ἐδύκεν κατὰ τὴν Ἀθη-
ναίων αἰεὶ ποτε φιλίαν ξυνράτεύειν, οὐ κανέν βίος προσαχ-
θῆται. καὶ Φωκεῦτιν ἡδη ὅμορος Βοιωτία ἐστιν. ἄρας δὲ ξύμ-
παντι τῷ σρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος, ἀκόντων τῶν
Ακαρνάνων, παρέπλευσεν ἐς Σίλλιον. κοινώσας δὲ τὴν 15
επίνοιαν τοῖς Ἀκαρυᾶσιν, ὡς ἐπρέπει δέξαντο, διὰ τῆς Λευ-
κάδος τὴν ἐπεριτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ σρατιῇ, Κε-
φαλλῆσι, καὶ Μεσσηνίοις, καὶ Ζακινθίοις, καὶ Ἀθηναίων τρια-
κοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σρατέρων νεῶν (καὶ γὰρ πευτε-
καΐδεκα τῶν Κερκυραίων ἀπῆλαν νῆες) ἐσράτευσεν ἐπ' 20
τὴν Αι-

εἴματος ἀπ' ἀλλήλων. (3) ἀγνωστάτοι] ὡν εἰδεῖς τὴν γλῶσσαν
θμεμαθήκει.

(6) Ο δὲ] Αἰγαοθένης. οὐ δὲ ἀποδοτέα οὐ εὐθετα ἀν εἴη; οὐ κα-
τωτέρω εἰς τὸ Παρέπλευσεν, ἀλλὰ διὰ τὰ ποτὰ ταῦτα παρευτε-
θέντα, ὡς ἀπ' ἀρχῆς δευτέρας ἐπαναλαβὼν τὰ τέλοις; προσέ-
θηκε δὲ τὸ Οῦν, εἰπών δέ τοι, ἔρεις δέ... παρέπλευσεν. (7) ἄνευ τῆς
τῶν Ἀθηναίων δυνάμεως] εἴη γάρ ἀν αὐτῷ ἐν τῇ πόλει Χάρις πα-
ρὰ τῶν Ἀθηναίων τοσοῦτα κατορθῶντι Χωρίς τῆς ἀπὸ τῶν Αθη-
ναίων δυνάμεως· μετά γάρ ταῦτης ἐπιόντι ἀκ αὖ εἰδεῖτε Χάριν το-
σαντα

ρος τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν σχεδὸν ἀκατάληπτος· λέγονται δεῖξτι νὰ εἶναι καὶ ὠμοφάγοι· αὐτὸν δὲ αὐτὰ τὰ χωρία εὐκόλως, ἔλεγον, θέλεσσιν ὑποταχθῆναι καὶ οἱ ἄλλοι.

γέ. Οὐ δὲ Διηρωθέντος χαριζόμενος τοῖς Μεσσηνίοις, ἐπειδὴ, σοχαζόμενος μάλιστα, ὅτι δύναται, χωρὶς τὴν δύναμιν τῶν Αἴθιγτων, ἀλλὰ μόνον μὲ τὰς ἡπειρώτας συμμάχους καὶ μὲ τὰς Αἰτωλάς, καὶ ἔλεγε διὰ ξηρᾶς κατὰ τῶν Βοιωτῶν διὰ μέσου τῶν Λοκρῶν τῶν Οὐρανοῦ εἰς τὸ Κυτίγιον τῶν Δωριέων, τὸ δόποιον ἔχει τὸν Παρνασσὸν δεξιόντεν, ἕως νὰ κατέβῃ εἰς τὰς Φωκαῖς· οἱ ὅποιοι ἔδεικνυον, ὅτι θέλεσσι συνεργατεύσῃ μετὰ προθυμίας διὰ τὴν πρὸς τὰς Αἴθιγτας ἀρχαίαν φιλίαν· εἰδὲ μή, καὶ νὰ ἔνωθεν μετ' αὐτές βιασμένοι· καὶ ἡ Βοιωτία ἔντεῦθεν εἶγαι πληγσίον εἰς τὰς Φωκεῖς· ἐξορμήσας λοιπὸν ἀπὸ τῆς Λευκάδος μὲ ὅλην τὴν δύναμιν, χωρὶς νὰ θέλεσσιν οἱ Αἰαρνάνες, καὶ παραπλέων παρὰ τὴν γῆν ἔφθασεν εἰς τὸ Σόλιον· καὶ ἐγένεται κοινολογεῖτο τὸν σκοπόν των εἰς τὰς Αἰαρνάνας· μὴ δεξαμένων δὲ ἔκειγον, ἐπειδὴ δὲν ἥθελησεν νὰ περιτειχίσῃ τὰς Δευκαδίες, λαβὼν ἀυτὸς τὴν λοιπὴν ερατιάν, τὰς Κεφαλλεῖς, καὶ Μεσσηνίες, καὶ Ζακυνθίες, καὶ τριακοσίες ἐπιβάτας Αἴθιγτας ἀπὸ τὰς Ιδίας ναῦς, (ἐπειδὴ τῶν Κέρκυραίων αἱ δεκαπέντε νῆες ἀπῆλθον εἰς Κέρκυράν) ἐιράτευσε κατὰ τῶν Αἰτωλῶν· ἔκιγετο δὲ ἀπὸ τῆς Λοκρίδος τὸν Οἰνεῶνα· ὅταν δὲ οἱ Οὐρανοὶ Λοκροὶ ἦσαν σύμμαχοι τῶν Αἴθιγτων, καὶ ἐπρεπεν ἀυτοὶ νὰ ἀπαντήσωσι τὰς Αἴθιγτας παντρατικῆς κατὰ τὴν

σάυτην, καὶ σώματα τῶν πολιτῶν ἀπολλύντι, καὶ χειρίματα ἐκ τῶν δημοσίων· (12) η ἡ καὶ βίᾳ πρεσσαχθῆναι] τῇ συμμαχίᾳ τῶν Αἴθιγτων ἀηλούντι, εἰμὴ βέλοιρτο δέξεθαι αὐτὰς ἔκβασιν· (14) ἀκέντων τῶν

Α'ιτωλούς. ἄριστο δὲ εἴς Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζέλαι οἵτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ήσαν, καὶ ἔδει αὐτές παντριστικά ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις εἰς τὴν μεσόγειον. οὗτες γὰρ ὅμοροι τοῖς Ἀιτωλοῖς καὶ ὁμάσκενοι, μεγάλη ὥφελεια ἐδόκεν εἶναι ξυνεργατεύοντες, μάχης τε ἐμπειρίᾳ τῆς ἔκείνων, 5 καὶ χωρίων.

ψ5. Αὐλισάμενος δὲ τῷ σρατῷ ἐν τῷ Διὸς τῷ Νεμείῳ τῷ Ἱερῷ (ἐνῷ Ήσάδος ὁ ποιητὴ λέγεται ὑπὲ τῶν ταύτην ἀποδιδούντι, χρήματαν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τέτο παθεῖν) ἄμα τῇ ἕω ἄρας ἐπορεύετο εἰς τὴν Αιτωλίαν. καὶ αἱρεῖ τῇ πρώτῃ 10 ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν, καὶ τῇ ὕσιτέρᾳ Κροκύλιον, καὶ τῇ τρίτῃ Τίχιον ἔμευε τε αὐτῷ, καὶ τὴν λείαν ἃς Εὔπολιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψε. τὴν γὰρ γυνώμην εἶχε, τὰ ἄλλα κατερεψάμενος, ότας ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βέλοιντο ξυγχωρεῖν, εἰς Ναύπακτον ἐπαγαχωρίσας, σρατεῦσαι ὕσερον. 15 τοὺς δὲ Ἀιτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὐτηνή παρασκευή, ἔτε ὅτε τοπρῶτον ἐπεβλεύετο, ἐπειδή τε ὁ σρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθει πάντες. ὥσε καὶ οἱ ἔσχατοι Οφιονέων, οἱ πρὸς τὸ Μηλιακὸν κόλπον καθίκαντες, Βιρμῆς καὶ Καλλῆς ἐβοήθησαν.

ψ5-

Α'καρνάνων· οἵτοι γὰρ περιτειχίζειν τὴν Λευκίδα ἐκέλευον· ὅτεν τὴν ἐπίνοιαν καταμαθόντες αὐτῷ, ἐκ ηκολέθησαν εἰς τὰ λοιπὰ τῆς ἐξσρατείας.

(7) Αὐλισάμενος] διαρυκτερεύσας μετὰ τῆς σρατιᾶς· (13) τὴν γὰρ γυνώμην εἶχε, πρῶτον τάλλα κατασρέψασι, σίγαρτος εἰς Ναύπακτον ἀναχωρήσας, κακετθειν ἐπιβέσθαι τοῖς Οφιονεῦσι, εἰμὴ βέλοιντο προσχωρῆσαι ἐκόντες· (17) ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβλεύετο] τότε παθητικῶς ἀει ἐκλαμβάνεται, είμήτι ἐν τοῖς μέσοις τῶν Χερόνων· ὅτεν ἐννοητένην ἐνταῖθαι εὑθεῖται, τὸ Παρασκευή, οὐδὲ, αὐτῇ

ΕΠΙΤΗΜΗΣΑΝΝΙΝΩΝ
ΦΙΛΟΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΦΙΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΝ

τὴν μεσόγειον· ἐπειδὴ οὔτες γείτουες τῶν Αἰτωλῶν, ἔχοντες μάλιστα καὶ τὰ ἴδια ὅσλα, γυναικίζοντες ἐνταῦτῷ καὶ τὴν τάξιν ἀντῶν τῆς πολέμου, καὶ πρὸς τάτοις τὰς τόπους, ἐδείκνυν, ἵτι θέλειν ὠφελήσῃ τὸν Δημοσθένη· πάραπολὺ συνερατεύοντες μετ' ἀντῖ.

γ'. Διαγυγήτερεν σας δὲ μετὰ τῆς ερατιᾶς εἰς τὸ ιερὸν τῆς Διὸς τῆς Νεμείας, (ἔνθα ὁ ποιητὴς Ήσίοδος ἐφογεύει· ὥπο τῶν ἐγταῦθα κατοικῶν κατὰ τὴν Φύμην, ἐπειδὴ εἶχε δοῦλη χρησιμεῖσαν αὐτὸν νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν Νεμέαν) ἐξώρμησε, γενομένης ἡμέρας, κατὰ τῆς Αἰτωλίας, καὶ κυριεύει τὴν πρώτην ἡμέραν τὴν Ποτιδανίαν, καὶ τὴν δευτέραν τὸ Κροκύλιον, καὶ τὴν τρίτην τὸ Τίχιον· καὶ διατρίψας ἐνταῦθα, ἔτειλε τὰ λάφυρα εἰς τὸ Εὔπολιον τῆς Λοκρίδος, μὲ σκοπὸν πρῶτου μὲν νὰ ὑποτάξῃ τὰς ἄλλας πόλεις, ἔπειτα νὰ ερατεύσῃ κατὰ τῶν Οὐφιόνων, ἵνα δὲν θελήσωσι νὰ ἔγωθεν μετ' ἀντῖ ἐκεστίως, καὶ τέτοιο ἀφ' ἓπιερέψη πρῶτου εἰς Ναύπακτον· οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ὄμως ἐκατάλαβαν τὸν σκοπὸν ταῦ, καὶ τὰς ἐπιβαλάστε· ὅπερ καθὼς ἡ δύναμις ἀντῖ, εἰσῆλθεν εἰς τὴν χώραν ἀντῶν, εἰς τὸ συνηθροίζοντο πανταχόθεν ἐκεῖνοι πολὺς ἀριθμὸς εἰς βοῆθειαν, ὡς εἰς οὓς οἱ κατοικεῖτες εἰς τῆς Θριανίας τὰ ἔοχατα μέχρι τῆς Μηλιακῆς κόλπου κάτω, καὶ οἱ Βαιμεῖς, καὶ οἱ Καλλιεῖς σύμπαντες συνέδραμον εἰς βοῆθειαν.

γ'.

τῇ ἡ παρασκευῇ ὅτε γῦν ἐλάνθανε Αἴτωλός, ὅτε μὴν τὸ πρῶτον, ὅτε ἡρέξατο τυρεύεσθαι, ὥπο Δημοσθένεις· (19) οἱ πρὸς τὸν κόλπον καθήκοντες] οἱ ἀνωθεν δηλονότι μέχρι τῆς κόλπου κατοικεῖτες κατὰ συγέχειαν κωμῶν, ἐπεβοήθειν ξύμπαντις.

γέ. Τῷ δὲ Δημοσίενι τοιόνδε τι οἱ Μεσσήνιοι παρῆγαν
ὅπερ καὶ τοπρῶτον ἀναδιδάσκοντες αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν
ὡς εἴη ὁ φόρος ἡ ἀρεστις, οἶναι ἐκέλευον ὅτιτάχις εἰπεῖ τὰς
κιώμας, καὶ μὴ μένειν ἕως ἀκέμπαντες ὀνεροισθάντες ἀντι-
τάξωνται, τὴν δὲ ἐν ποσὶν αἰεὶ πειρᾶνται αἴρειν. ὁ δὲ, 5
τέτοις τε πεισθεῖς, καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι ἔδει αὐτῷ
μναῦτιετο, τὰς Δοκρὺς οὐκ ἀναμείνας ἃς αὐτῷ ἔδει προ-
σβοηθῆσαι (ψιλῶν γὰρ ἀκοντισῶν ἐνδεῖς ήν μάλιστα) ἐ-
χώρει εἰπεῖν Αἰγιτίς, καὶ κατὰ κράτος αἴρειται πάντων. 10
ὑπὲρ τῆς πόλεως. ήν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χαρίαν, ἀπέχεσσα
τῆς Θαλάσσης ἴγδοντες σαδίες μάλιστα. οἱ δὲ Ἀι-
τωλοι. (βεβοηθητες γὰρ οὐδηὶ οὔταν εἰπεῖ τὸ Αἰγιτίου)
προσέβαλον τοῖς Αθηναίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις, κατα-
νέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν, καὶ ἐσηκόντιζον καὶ 15
ὅτε μὲν εἰποί τὸ τῶν Αθηναίων σρατόπεδον, ὑπεχώρευ,
ἀναχωρεῖσι δὲ ἐπέκειντο. καὶ ήν ἐπιπολὺ τοιαύτη η μάχη,
διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαὶ, σὺν οἷς ἀμφοτέροις ήσσαν ήσαν οἱ-
Αθηναῖοι.

γῆ.

(2) Οὐτερ καὶ πρότερον] οὗτος ἀνωτέρω §. γδ'. (5) τὴν δὲ ἐν ποσὶν
αἰεὶ πειρᾶνται αἴρεται] ταῦτ' εἶτι, τεῦθ' ὅπερ ἀν απαντώη αὐτῷ ἐπιστον-
τι, εἴτ' ἐν πόλιν ἐκάστην, η ἀν ἐπιών εὑρεῖται ὅδιο, ταῦτην πρώ-
την αἰρεται, η μετὰ ταύτην ἄλλην, η ἄπω τὴν αἰεὶ ἐπιπαραγενομένην με-
χει τῆς τῶν Οφιονέων. (7) εἰς ἔδει προσβοηθῆσαι] ὅρα ἀνωτέρω
§. γέ. Φίλοι δὲ ήσαν, ὡς ἔστιν, οἱ Λοιροὶ ἄτοι, σὺν Δημοσθένης
ἐδεῖτο, μὴ ἔχων αὐτὸς ψιλέσ. (9) εἰπεῖ Αἰγιτίς] καὶ εἰπεῖ τῶν τριῶν
πλαγίων ἔχεισατο τῇ Επιπρεσσει εἰπεῖ καταρροφᾶς· εἰπεῖ γενικῆς μάχης
ἐνταῦθα οἷον, εἰπεῖ Αἰγιτία· δοτικῆς δὲ, αγωτίξω, ὡς εἰπεῖ τῇ Εύβοᾳ,
§. γγ'. εἰπεῖ δὲ αἰτιατικῆς πολλαχῆς· (9) κατὰ ηράτος] ἀπέ μείζε-
νος δηλονότι δυνάμεως, ἐκείνου ὀλιγωτέρου ὄντων, ὡς ὑπεκριθευον-
των κατ' ὀλιγες· (13) οἱ Αἰτωλοι, μεθ' ἡμέρας τινας ὑπερνότη-

γέ? Οἱ δὲ Μεσσήνιοι ἐξακολεύσαντες δίδωσιν αὐτοῖς τὰς αὐτὰς συμβολὰς εἰς τὸν Διηροφένην, καὶ ἀναπληροφορεύντες αὐτὸν, ὅτι τῶν Αἰτωλῶν οὐ κατατροφὴ εἶναι εὔκολος, τὸν ἔβιαζον νὰ ἐφερμῆσῃ εἰς τὰς κώμας αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἀναμένῃ ἕως νὰ συγανθρωπεύσῃ πάνταχίτεν, καὶ νὰ ἀντιταχθῇ κατ’ αὐτῶν, καὶ νὰ κατκερέψῃ ὅποιανδήποτε κώμην ἀκαντήσῃ τὸ πρῶτον, καὶ μετὰ ταῦτην ἄλλην κατὰ διαδοχήν. ὁ δὲ Διηροφένης καταπεινεῖς εἰς τὰς λόγυς αὐτῶν, καὶ ἐλπίσας εἰς τὴν τύχην, οὐδὲν ἐναντιώσῃ ποτὲ εἰς αὐτὸν κατ’ ἔδεν, καὶ χωρὶς νὰ ἀποστρεψείν γιαντεῖς εἰς βούτειχυν αὐτῶν οἱ λοχροὶ, καθότι δὲν εἶχε οὐδέλλεις ἀκοντισάς ψιλὲς, ὥρμησεν ἐναντίου εἰς τὸ Αἴγιτιον. καὶ τὸ ὑπέταξεν εὐνῆς ἐπικρατῶν τῇ δυνάμει· καθότι ἐτραβύντο οἱ ἐναντίοι, καὶ ἐκάπηντο ἐπάγωεις τὰς λόφους, ὑπεράνω τῆς πόλεως· οὐδὲν ἡτού ἐπάγω εἰς ὑψηλὲς τόπους, ἀπέχεσσα τῆς θελάσσης εἰδίᾳ ὄγδοήκοντας μάλιστα· οἱ δὲ Αἰτωλοί ἐπειταὶ ἦλθον εἰς βούτειχαν τὴν Αἴγιτίαν, καὶ ὥρμησαν κατὰ τῶν Αἰθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, τρέχοντες πανταχότεν ἀπὸ τὰς λόφους αὐωνεύντες, καὶ ἐρήμικτον ἐπ’ αὐτὰς τὰ ἀκόντια· καὶ ὅταν τὸ ερατόπεδον τῶν Αἰθηναίων ὥρμησε κατ’ αὐτῶν, τότε αὐτοὶ ἀνεχώρην ὀπίσω, ὅταν ὅμως ἐπέτρεψεν, ὥρμησαν αὖτις ἐκεῖνοι κατόπινθεν, καὶ διήρκησεν αὐτὸν τὸ εἶδος τῆς μάχης παραπολὺ, διώκοντες, καὶ διωκόμενοι ἀμφιτέρωθεν· ἐπαχθον ὅμως περισσότερον καὶ εἰς τὰ δύο εἶδη οἱ Αἰθηναῖοι.

γῆ.

Ο 2

ἐπειδὴ βεβοηθήκεσσαν, εἴτ' ἐν ἀφ' ἐπεβοήθησαν, προσέβαλον Αἴγινοις· (18) διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαὶ] διωκόντων οὐ καταναχωρέντων, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἐκαστον Αἴθηναῖοι· διώκειν γάρ εἰπιπολὺ καταλαβεῖν ὀπλῖται ὄντες ψιλὲς ἐκ ἐδύναντο, οὐδὲ ἀλλοτικατώρεθεν οὔδεν, ἀναχωρεῦντες δὲ καὶ ηκταλαμβανόμεναι ἐπε τῷ ψιλῷ εἰσηκοτίζεσσαν.

(1)

γή. Μέχρι μὲν ὅν οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἵσι τε ἥσαν χρῆθαι, οἴδε ἀντεῖχον· (τοξευόμενοι γὰρ οἱ Αἰτωλοί ἄνθρωποι φίλοι, ὀνεισέλλοντο). ἐπειδὴ δὲ τῷ τε τοξάρχῳ ἀποθαυόντος, ὃτοι διεσκεδάσθησαν, καὶ αὐτοὶ ἐ-
κεκμήκεσσαν, καὶ ἐπιπολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ ξυνεχόμενοι, οἵτε Ἀι- 5
τωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκούτιζον, ὅτω δὴ τραπόμενοι ἔφευγον.
καὶ ἐσπίπτοντες εἰς τε χωρίδρας ἀνειβάτες, καὶ χωρία ὡν οὐκ
ἥσαν ἔμπειροι διεφθείρουτο. καὶ γὰρ ὁ ἥγεμων αὐτοῖς τῷ
όδῳ Χρύσων ὁ Μεσσήνιος ἐτύγχανε τεθυηκώς. οἱ δὲ Ἀι-
τωλοὶ ἐτάκουτιζοντες, πολλὰς μὲν αὐτῷ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ 10
πύρας αἱρῶντες, ἄνθρωποι ποδῶκεις καὶ ψιλοί, διέφθειρον
τῷς δὲ πλείσις, τῶν ὄδῶν ἀμαρτάνοντας, καὶ ἐς τὴν Ὂλην ἐ-
σφερομένας, ὅπερ διέξοδοι οὐκ ἥσαν, πῦρ κομισάμενοι περιε-
πίμπρασαν. πᾶσα τε ἴδεα κατέση τῆς φυγῆς καὶ τῷ ὄλέ-
θρῳ τῶν εράτοπέδων τῶν Ἀθηναίων. μόλις τε ἐπὶ 15
τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος (ὅπερ δὲ τῶν
ώρμήθηται) οἱ περιγενόμενοι κατέφευγον. ἀπέθανον δὲ τῶν
τε ξιμμάχων πολλοί, καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὀπλῖται πέρι
εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν. τοσῶτοι μὲν τὸ πλῆθος, καὶ ἥλι-
κία ἀντί. ἔτοι βέλτιστοι δὴ ἀνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε 20
ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ
ἄτερος σρατηγὸς Προκλῆς. τῷς δὲ νεκράς ὑποσπόνδυς ἀγε-
λό-

(1) Τὰ βέλη αὐτοῖς] βέλτιον ἀναρθρως προφέρεσθαι, ἵνα γέ βέ-
λη, αόριστον· τὸ δὲ, αὐτοῖς κατὰ ἀντιχρονισμὸν· ἀγτὶ αὐτῶν κτη-
τικῶς εἰς τὸ, Τοξόται· (5) καὶ αὐτοὶ ἐκεκμήκεσσαν] οἱ ὀπλῖται δη-
λονότι, ἐπὶ πολὺ τῷ αὐτῷ πόνῳ, διώκοντες δηλονότι καὶ μποχω-
ρᾶντες· ὁ δὲ Καὶ παρέλκειν δοκεῖ· (8) διεφθείροντο] ὑπὸ τίνος; ή
ὑπὸ τῆς δυσχωρίας, κατὰ κερματῶν τυχὸν φερόμενοι· (14) πᾶσα τε
ἴδεα κατέση φυγῆς· πᾶν εἶδος φυγῆς καὶ ὄλεθρες γέγονεν. ὅρα καὶ

γη'. Ως τόσον ἔως ὅτι οἱ τοξόται ἀυτῶν εἶχον βέλη, καὶ δύναντο ἔτι νὰ τὰ μεταχειρίωθη, ἀνθίσαντο καὶ αὐτοὶ· καθότι οἱ Αἰτωλοὶ φίλοι ὄντες, διεκόπτουτο ἀπὸ τὴν πολλὴν ὁρμὴν κτυπέμενοι μὲ τὰ βέλη· ἀφ' ἣ ὥμως ὁ πρῶτος τῶν τοξότων ἐφοιεύθη, καὶ διεσκόρπιζαν οἱ ἄλλοι τοξόται, καὶ αὐτοὶ οἱ ὄπλιται ἀπέκαμον ἀπὸ τὸν ἀδιάκιπον καὶ πολυχρόνιον κόπον, καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ὄμοιώς ἐφωρμέζαν κατέπιεν ὁπτούτες τὰ ἀκόντια· τότε δῆ ἐτράπησαν εἰς Φυγὴν, ὥπερ ἐδύνατο ἐκάστος· καὶ εἰσπίκτοντες εἰς χαράδρας ἀδιαβάτες, καὶ εἰς τόπους ἀγνωστούς, διεφεύροντο· καθότι ὁ Χρόμων ὁ Μεσσήνιος, ὃς τις τὰς ὁδηγεῖται· οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ὁπτούτες τὰ ἀκόντια ὀπιζεν, καὶ πολλάς λαμβάνουτες εἰς τὴν Φυγὴν, τρέχοντες κατὰ πόδας, ἀνθρώποι ὄντες φίλοι καὶ ταχύπεδες, τὰς ἐφόρουν· τὰς δὲ περισσοτέρας, τῆς ὁδοῦ ἀκοπλανηθέντας καὶ εἰς δρυμάνας ἐμβάντας, ὃντεν δὲν ἦτον ἐδεμία διέξοδος, τὰς κατέκαυσαν, ἀνάψαντες τὸν δρυμόνα ὀλόκληρον· καὶ δὲν ἐσάθη ὃδὲν εἶδος Φυγῆς, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἐπαθεν τὸ σρατόπεδον τῶν Αἴθιναίων, μήτε εἶδος Φθορᾶς, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἐδοκίμασαν εἰς αὐτὴν τὴν περίσσαν· μόλις δὲ οἱ διασωθέντες ἐφθασαν εἰς τὴν Θάλασσαν καὶ εἰς τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδης, ἐξ ἣ εἶχαν κινηθῆ ὡς ἀπότινος ὁρμητηρίας· ἀκέθανον δὲ ἀπὸ τὰς συμμάχες πολλοὶ, καὶ ἀπὸ τὰς Αἴθιναίς αὐτὰς ὄπλιται ἔως ἑκατὸν εἴκοσι μάλιστα. τόσοι πολλοὶ ἀκέθανον καὶ ὅλοι εἰς τὴν αὐτὴν ἀκμὴν τῆς νεότητος· καὶ αὐτοὶ ἦσαν γενναῖοι ἀνδρες,

§. πγ'. ὅπως χρῆται Θεκυδίδης τῇ φρεάσει ταύτῃ· ὄμοιώς καὶ ἐν τῇ α' συγ. §. εδ'. (16) ὅθενπερ καὶ ὠρμηθησαν· ὅρει ἀνωτέρω. §. γε'. (19) τοσστοι μὲν τὰ πλῆθος! Θαυμαστικῆς εἴτ' ἐν σχετλιαγκῆς ταυτί· (22) Πρεσλῆς] δ Θεοδώρε, εἴτος γὰρ ἀπειράλη μετὰ τῆς Αρ-

λόμενοι παρὰ τῶν Ἀίτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐς Ναύπακτου, ὕσερον ἐς τὰς Ἀθηναῖς ταῖς ναυσὶν ἐκομίσθησαν. Διμοδένης δὲ περὶ Ναύπακτου καὶ τὰ χωρία ταῦτα ὑπελείφθη, τοῖς πεπραγμένοις φορέμενος τὰς Ἀθηναίες.

ψ. Κατὰ δὲ τὰς αὐτές χρόνις, καὶ οἱ περὶ Σικελίαν 5 Αἰθηναῖς πλεύσαντες ἐς τὴν Λοκρίδα, ἐν ἀποβάσει τέτινι τὰς προσβοηθησάντας Λοκρῶν ἐκράτησαν, καὶ Περιπόλιων αἱρέσιν. δ' ἦν ἐπὶ τῷ "Αλικι ποταμῷ.

ρ. Τῷ δ' αὐτῷ θέρετος Ἀίτωλοὶ προπέμψαντες πρότερον ἐς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαιμονικά πρέσβεις, Τόλοιρόντε 10 τὸν Οὐφινέα, καὶ Βοριάδην τὸν Εὔρυτάννα, καὶ Τίσανδρον τὸν Ἀπόδωτον, τείσιςτιν, ὥσε σφίσι πέμψαι σρατικὸν ἐπὶ Ναύπακτου, διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγῆν. καὶ σχεδόνεμψαν Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸ φεινόπωρον τριτχιλίας διπλίτας ιῶν ξυμμάχων. τέτων ἡσαν πεντακόσιοι ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν Τραχίᾳ πόλεως, τότε νεοκτίστας ὅσης. 15 Σωαρτιάτης δ' ἦρχεν Εύρύλοχος τῆς σρατιᾶς καὶ Ξυνικολέθην αὐτῷ Μιχάριος καὶ Μενεδατος οἱ Σωαρτιάται.

ρά. Ξυλεγέντος δὲ τῷ σρατείματος ἐς Δελφὸς, ε-

πε-

μοδένας σρατηγός δρα §. γα'. (4) τοῖς πεπραγμένοις (ἐπὶ τοῖς) φορέμενος τὰς Ἀθηναίες, ἐφ' οἷς ἐπραξεῖς, παῦα συνάμην ἐκερατεύσας κατὰ τῶν Αίτωλῶν, ἔνθα τοσαύτην υπότητα ἐφεύρεν ἀπολέσας.

(5) Καὶ οἱ περὶ Σικελίαν] ὁρθῶς περὶ Σικελίαν εἶχηκε, καὶ ἐκ τῆς Σικελίας ἐν γὰρ τῇ Επαλίᾳ παταγάσατες οἱ Αἰθηναῖοι κατὰ τὸ Ρήγιον, περιέπλεον τὴν Σικελίαν.

(6) Περιπέμψαντες πρότερον] παριττεύει Θάτερον τῶν Χρονικῶν μορίων. (1) Οὐφινέα, καὶ Εὔρυτάννα] ὡν ἡ γλώσσα ἀγνωστοτάτος ἀνατέρῳ §. γδ.).) καὶ Αἴπεδωτος, ἐθνικὰ εἰσι ταῦτα. (12) διὰ τὴν τῶν Αἰθηναίων ἐπαγωγῆν] ἐφ' οἷς οἱ Ναυπάκτιοι ἐπηγάγοντο Αἴθη-

θρες, ἐξ ὧν ἔχασεν εἰς ἀυτὸν τὸν πόλεμον ἡ πόλις τῶν Αἰγαίων· ἀπέδανε δὲ καὶ ὁ δεύτερος σρατηγὸς ὁ Προκλῆς· τὰς δὲ νεκρὰς λαβόντες μὲν συνθήκας παρὰ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ ἀναχωρήσαντες εἰς Ναύπακτον, ἥλθον ὕσερον εἰς Αἴγινας μὲν ὅλην τὸ γαυτικὸν· ὁ Δημοσθένης ὅμως ἔμεινεν εἰστὴν Ναύπακτον καὶ πέριξ εἰς ἔκεινας τὰς τόπους, φοβόμενος τὰς Αἰγαίας διὰ τὸ πεπραγμένον ἀμφοτιμα.

γ. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ οἱ ἐν Σικελίᾳ Αἰγαῖοι, πλεύσαντες εἰς τὴν Λοκρίδα, καὶ ἀποβάντες εἰς ἓνα μέρος, ἐνίκησαν τινὰς ἀπὸ τὰς Λοκρὰς, οἱ ὅποιοι ἐφώρμησαν κατ' αὐτῶν, καὶ ἔκυρισαν τὸ Περιπόλιον· τὸ ὅποιον κεῖται εἰς τὸν Αἴλικα ποταμὸν.

ρ. Τὸ δὲ αὐτὸν θέρος προσέλαυτες οἱ Αἰτωλοὶ εἰς Κόρινθον καὶ Λακεδαιμονα πρέσβεις τὸν Τίλασφον τὸν Οὐφιούσα, καὶ Βοριάδην τὸν Ευρυτᾶνα, καὶ Τίσανδρον τὸν Αἰπόδωτον, ἔκεισαν αὐτὰς διὰ νὰ πέμψωσιν εἰς αὐτὰς δύναμιν ἐναυτίου τῆς Ναυπάκτε, ἐπειδὴ ἔκείνη ἔδεχτη τὴν συμμαχίαν τῶν Αἰγαίων, καὶ πεισθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔζειλαν περὶ τὸ Φθινόπωρον τριοχιλίας ὀπλιτας ἀπὸ τῶν συμμάχων, ἐξ ὧν πεντακόσιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν νεόκτισον πόλιν τὴν ἐν τῇ Τραχίᾳ Ήράκλειαν. σρατηγὸς δὲ συμπάσης τῆς σρατιᾶς ἦτον ὁ Σπαρτιάτης Εὐρύλοχος, ἔχων μεντὸν ἔαυτὴν ἔτι δύο καὶ αὐτὰς Σπαρτιάτας, τὸν Μακάριον καὶ τὸν Μενεδαῖον.

ρά. Συναζεύγοισθέντος δὲ τῆς σρατεύματος εἰς Δελφὸς, ἔζειλαν

ναίος εἰς συμμαχίαν κατὰ τῶν Αἰτωλῶν πρότερον· (15) τότε νεοτέρες [εἰς τὴν Εὐρυλοχίαν] ὅραι ἀνωτέρες §. γρ'. (16) Σπαρτιάτης δὲ ἦρχεν Εὐρύλοχος] νόμος γάρ τοι τῆς Σπαρτιάτας ἡγετοῦ εἴνταις ἐνσρατεύματαχῇ, εἶχε δὲ καὶ τὰς ἄλλας δύο ξυμβάλλες, οἷς ἔσικε.

(18) Εὐλλεγέντος δὲ τῆς σρατεύματος εἰς Δελφὸς] ἐκ τῶν συμμαχῶν

πεκηρυκεύετο Εύρύλοχος Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις. διὰ τοῦτων γάρ οὐδὲν ἔδος ήν εἰς Ναύπακτον, καὶ ἀμαρτῶν Ἀθηναίων ἐβέλετο ἀποσῆσαι αὐτός. Ξυνέπρασσον δὲ μάλιστα αὐτῷ τῶν Λοκρῶν Ἀμφισσῆς, διὰ τὸ τῶν Φωκέων ἔχθρος δεδιότες. καὶ αὐτοὶ πρῶτοι δόντες ὄμήρους, καὶ τὰς ἄλλας εἴπεισαν δεῖναι, φοβερεύγετον ἐπιόντα σρατού· πρῶτον μὲν ἡ τὰς ὄμόρρας αὔτοῖς Μισθέας (ταύτη γάρ δυσεσβολώτατος ή Λοκρίς) ἐπειταὶ Ἰπυέας, καὶ Μεσσαπίες, καὶ Τριταιέας καὶ Χαλλαίες, καὶ Τολοφωνίες, καὶ Ησσίες, καὶ Οἰανθέας. Ήτοι καὶ ξυνερράχτευον πάντες. Ολπαῖοι δὲ ὄμήρους μὲν εἴσσαν, οὐκολέθεν δὲ τοῦ Υπατοῖ οὐκ εἴδοσαν ὄμήρους, πρὸ αὐτῶν εἶλον κάρμην, Πόλιν ὅνομα τοῦχασσαν.

βέβ. Ἐπειδὴ δὲ παρεσκεύασσο πάντα, καὶ τὰς ὄμήρους κατέβετο εἰς Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν, ἔχώρει τῷ σρατῷ ἐπὶ τὴν Ναύπακτον, διὰ τῶν Λοκρῶν. καὶ πορευόμενος, Οἰνεῶνα αἱρεῖ αὐτῶν, καὶ Εύπολιον. οὐ γάρ προσεχώρησαν. γενάμενοι δὲ εἰν τῇ Ναυπακτίᾳ, καὶ οἱ Ἀιτωλοὶ ἄμα ηδη προσ-

βε-

χων γάρ εἴσα οὐ σεατιὰ ὁφειλεν ξυλλεγῆναι απὸ συνθήματος εὐρητῷ. (1) ἐπεκηρυκεύετο] κήρυκα μετὰ κηρυκίς σείλας ἐπραττεν, ὅπως ἀπεσῆσῃ αὐτὸς τῆς Αἰθηναίων σύμμαχίας· τότο οὐάρ συνάγεται εἰκ τῶν κατωτέρω (4) διὰ τὸ τῶν Φωκέων ἄχθος δεδιότες] δεδιότες τὰς Φωκεῖς, ἐφ' οἷς αὐτοῖς τοῖς Αἰμριέσιν ἡχθοντο· οἱ γάρ Φωκεῖς σύμμαχοι ήσαν Αἰθηναίων, ἡχθοντο δὲ τοῖς Αἰμφιέσι καί τοι συμμάχοις εἴσι οὐ αὐτοῖς περὸς τὰς Αἰθηναίας, διὰ τοῦ Ιερὸν, ὃς εἴγημαι, τῷ εὖν Δελφοῖς Αἰπόλωνος· οἵ ποτε πολεμήσαντες Λακεδαιμόνιοι τὸν Ιερὸν πόλεμον, παρέδοσαν τοῖς Δελφοῖς, εἴτ' αὐθιγιατηνερατεύσαντες Αἰθηναῖοι, καὶ χρατήσαντες, παρέδεταν τοῖς Φωκεῦσι· οὐ τότο μέν εἴη τὸ ἄχθος αὐτοῖς περὸς ἀλλήλους· οὐδα συγ. α' §. ειβ. (2) πειν αὐτῶν εἶλον κάρμην] οὐ προσεχώρησαν Πειλοπονησίαις πράτερον, μέχις οὐ περσβαλόντες ἐκεῖνοι εἴστινα τῶν κωμῶν εἶλον αὐτήν.

λεν ὁ Εὐρύλοχος κύρικα εἰς Λοκρὸς τὰς Οὔρολας· καὶ οὐτι
διὸ μέσκε τῆς γῆς αὐτῶν ἐπρεκενὰ ἔλανθωσιν εἰς τὴν Ναύπακ-
τιν· καὶ ἐν ταύτῳ ἐπιθυμήσει νὰ τὰς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τῶν Αἴγι-
νων· συνεγεργεῖσαν δὲ μετ' αὐτῇ καὶ οἱ Ἀμφισσεῖς ἔπινες τῶν
Λοκρῶν καὶ αὐτοὶ σύτες, Φοβύμενοι διὰ τὸ μῆσος, τὸ ὅποιον εἶχον
πρὸς αὐτές οἱ Φωκεῖς· καὶ αὐτοὶ πρῶτοι δίδοντες ὅμηρος εἰς τὸν
Εὐρύλοχον, ἐπεισχυνόντες τὰς ἄλλας Λοκρὸς νὰ δώσωσι· καὶ οὐτι
ἐφοβεῦτο τὴν σρατιὰν, ἵνα ὅποια ἥρχετο ἐναντίου των· καὶ πρῶτον
μὲν κατέπεισαν τὰς γειτοναῖς Μυονέχαις, ἐνθα ἡ εἰς τὴν Λοκρίδα εἴ-
σαծος τῶν ἐχθρῶν εἶναι δισκολωτάτη· καὶ μετ' αὐτὰς τὰς Ιπνέας·
μετὰ δὲ τύτθας τὰς Μεσσαπίας, ἐπειτα τὰς Τριταίας καὶ Χαλ-
λαίας, καὶ μετὰ ταῦτα τὰς Τολοφωνίας, καὶ Ησσίας, καὶ Οἰαν-
θέας· ότοι δὲ καὶ συνειράτευσαν μετὰ τῶν Εὐρυλόχων· οἱ
δὲ Ολπαῖοι μόνον ὅμηρος ἐδοσαν· οἱ δὲ Ταῖοι καὶ δὲ ὅμη-
ροις, ἔξω ὅμως ἀφ' ἐνπέταξαν μίαν κώμην αὐτῶν Πόλιν
ἀνομαζομένην.

ρβ'. Α' φ' ἐξ ἐβαλεν εἰς τάξιν ἄπασαν τὴν ἐτοιμασίαν, καὶ
ἔτειλεν εἰς τὸ Κυτίνιον τὸ Δωρικὸν τὰς ὅμηρος ὡς παρακατα-
θήκην, ὥρμησε μετὰ πάσης τῆς σρατιᾶς ἐναντίου τῆς Ναυπάκτες
διὰ μέσας τῆς γῆς τῶν Λοκρῶν· καὶ πορευόμενος ὑπέταξε τὸν Οἰ-
νεῶνα αὐτῶν καὶ τὸ Εὐπόλιον· τὰ ὅποια δὲν εἶχαν παραδοθῆ εἰς
αὐτὸν ἔκβασίως· Φθάσαντες δὲ εἰς τὴν γῆν τῆς Ναυπάκτες,
διέφερειρον αὐτὴν, καὶ ὑπέταξαν τὸ προάστειον, τὸ ὅποιον ἦτορ ἀτε-
χισον. ἐλθόντες δὲ καὶ εἰς τὸ Μολύκρειον, τὴν ἀποικίαν μὲν
τῶν Κορινθίων, ἱπάκοον δὲ τῶν Αἴγιναῖων, τὸ ὑπέταξαν καὶ
αὐτὸν· Δημοσθένης δὲ ὁ Αἴγιναῖος, περὶ τὴν Ναύπακτον δια-
τρι-

(15) Οἰνεῶνα αἰρετ·] ἐξ ἐῷρμητο πρότερον Δημοσθένης. οφε·
§. γέ. καὶ Εὐπόλιον· ἐπιτέθετο Δημοσθένης τὴν ἀπὸ τῶν Αἴγι-
νων 26.

βεβοηθησάτες, ἐδῆν τὴν γῆν, καὶ τὸ προάξειον ἀτείχισον
ὄν εἶλον. ἐπὶ τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν
ἀποκίαν, Ἀθηναῖων δὲ ὑπέκοον, αἴρεσι. Δημοσθένης δὲ
ὁ Αἰγαῖος, (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ωὐ μετὰ τὴν ἐκ τῆς Αι-
τωλίας περὶ Ναυπάκτου) προαιωνόμενος τε σοατεῖ, καὶ δεῖ. 5
σας περὶ αὐτῆς, ἐλθὼν, πειθεῖ Ἀκαρνᾶνας χαλεπῶς,
διὰ τὴν ἐκ τῆς Δευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπά-
κτῳ. καὶ περιπτύσῃ μετ' αὐτῷ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίων ὅπλιτας.
οἱ ἐσελθόντες, περιεποιήσαντο τὸ χωρίον. δεινὸν γὰρ ἦ-
μι μεγάλωντος τῆς τείχες, ὄλιγων δὲ τῶν ἀμυνομένων, 10
οὐκ ἀντίσχωσιν. Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτῷ ως ἥδοντο
σκυτιὰν ἐσελυλινῦται, καὶ ἀδύνατον ὄν τὴν πόλιν βίᾳ ἐλεῖν,
ἀνεχώρησαν οὐκ ἐπὶ Πελόποννός, ὅλλα ἐσ τὴν Αἰολίδα,
τὴν νῦν καλυμένην Καλυδῶνα, καὶ Πλευρῶνα, καὶ ἐσ τὰ
ταύτη χωρία, καὶ ἐσ Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Αμ- 15
πρακιῶται ἐλθόντες πρὸς αὐτὸς, πειθεῖσιν ὡς μετὰ σφῶν
Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπι-
χειρῆσαι, καὶ Ἀκαρνανίᾳ ἄμα, λέγοντες ὅτι ἦν τάτων
κρυτήσωσι, πᾶν τὸ Ἡπειρωτικὸν Δακεδαιμονίον; ξύρια-
χον καθειτέονται. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος, πειθεῖσ, καὶ τὰς 20
Αἰτωλὰς ἀφεῖς, ἥσυχαζε τῷ σοκτῷ περὶ τὰς χώρας τάτες,
ἔως τοῖς Αιμπρακιώταις ἐκροταπευσαρένοις περὶ τὸ Ἀργος
θέοι βοηθεῖν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

ργ·

λῶν λείαν: §. γε'. (5) δεῖσας περὶ αὐτῆς.] τῆς Ναυπάκτου, ἐλ-
θὼν πειθεῖ Ἀκαρνανίας χαῖτην. εἰ γὰρ ἥθελον πειθεσθαι ἔρη
θόμενοι ἐρί οἵς Δημοσθένης ἡτύχει. ὁργίσθησαν γὰρ, εἰρί οἵς
ἐκεῖνος, μικρὸν ἀντίστησας Δευκάδα. ὅρα ἀνωτέρω §. γε'.
καὶ ἔτης. (9) δεινὸν γὰρ ἦν.] φόβος γὰρ, μὴ ὡς ἀντίστησιν αἱ
φύλακες ὀλίγοι ὄντες εἰς τείχει ἐντοπισμένω, ὡς ἔδει ποδῶν τῶν
φύλακτούτων διὰ τὴν ἔκτασιν (20) καὶ τὰς Αἰτωλὸς ἀφεὶς ἀπιέναι
εἰπ·

τριβων ἔτι μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας Φυγὴν, καὶ προμαθὼν τὴν ἔφοδον τῶν ἐχθρῶν, καὶ φοβέμενος νὰ μὴ κυριεύσωσι καὶ τὴν Ναύπακτον, ἔρχεται εἰς τὰς Αὐχαρνάς, μεταχειριζόμενος πάντα τρόπου, μόλις τὰς ἔπεισαν ως προοργιοῦθέντας διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Λευκόδοσος ἀναχώρητιν αὐτῷ, νὰ βρειθήσωσιν εἰς τὴν Ναύπακτον, καὶ σέλαςτι διὰ θαλάσσης μετ' αὐτῷ χιλίας ὥπλων, οἱ ὅποιοι ἐμβάντες εἰς Ναύπακτον τὴν ἐφύλαξαν ὁβλαβῆς, καὶ Φόβος ἡτού μήπως δὲν δυνηθῶσι νὰ ἀντιστῇν, ἐνῷ τὸ μὲν τεῖχος εἶχε μεγάλην ἕκτασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τείχες ἀμινόμενοι πόροι τὰς ἐναυτίας ἦσαν πολλὰ ὀλίγοι· ὁ δὲ Εὐρύλοχος καὶ οἱ περὶ κύτου μαζόντες, ὅτι εἰσῆλθε καὶ ἔτερον σράτευμα ἔξωθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατου νὰ τὴν ὑποτάξῃ μὲ βίᾳ, ἀνεχώρησαν, ἔχοι εἰς Πελοπόννησον, ἀλλ οὐ τὴν Αἰολίαν, τὴν γῦν Καλυδεῖαν, καὶ Πλευρῶνα ὄνομαζομένην, καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτὴν χωρία, καὶ εἰς τὸ Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας· Καθότι ἐλαῦόντες πρὸς αὐτὸς οἱ Αὐτρακιῶται, τὰς κατέπεισαν νὰ ἐκιρρατεύσωσι μετ' αὐτῶν ἐναυτίου τῆς Αἴρυγας τῆς Αὐτριλοχίκης, καὶ ἐναυτίου τῆς πάσης Αὐτριλοχίας, καὶ τῆς Αὐτρινανίας, λέγοντες ὅτι ἀν ὑποτάξωσιν αὐτὲς, Σέλαστι σρέψῃ ὅλα τῆς ἡπείρου τὰ ἔδυνη εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Δακεδαιμονίων· ἐγτεῦθεν λοιπὸν πεισθεῖσιν ὁ Εὐρύλοχος, καὶ ἀφῆσας τὰς Αἰτωλίας, διέτριβεν ἡσύχως μετὰ τῆς σρατιᾶς περὶ τὰς τόπους τάττες, ὡς ὅταν γὰρ ἐκιρρατεύσωσιν οἱ Αὐτρακιῶται πλησιάζοντες εἰς τὸ Αἴρυγον, καὶ νὰ ἐλθῃ καὶ αὐτὸς εἰς βρῆθειν πλησιάζειν κατὰ τὴν χρείαν, καὶ ἐνταῦθα τὸ Σέρος τέτοιο ἐλα-
βε τέλος.

87.

ἐπ' οἷς·] προσβεβοιθηότες γάρ αὐτῷ ἦσαν οἱ Αἴτωλοι, ἀμ-
εισελθόντι εἰς τὴν Ναυπακτίαν· δέκα ἀνατέρῳ· §. εβ'. (23) δέον-
το ηθεῖν·] ἐνέμεινε γάρ αὐτῷ, ὡς ἂν ἐκρατεύσωσι πρῶτοι Αὐτ-
ρακιῶται, οὐ παρὰ τῷ Αἴρυγει παραγένονται, οὐ τηνικοῦτος ἐθε-
πρεσβοηθεῖν οὐ αὐτόν.

Ε.Υ.Δ.Α.Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1806
(3)

ργ'. Οι δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι,* τῇ ἐπιγιγνομένῳ χειμῶνι ἐπελθόντες μετὰ τῶν Ἐλήνων ξυμμάχων, καὶ οἱ Σικελῶν κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακυσίων, καὶ ξύμμαχοι ὄντες, ἀποσάντες αὐτοῖς ἀπὸ Συρακυσίων, ξυνεπολίμνη, ἐπὶ Νῆσσαν, τὸ Σικελικὸν πέλισμα, ἢ τὴν ἀκρόπολιν Συρακύσιοι εἶχον, προσέβαλλον καὶ ὡς οὐκ ἔδυντο ἐλεῖν, ἀπῆσσαν. ἐν δὲ τῇ ἀναχωρήσει, ὑσέροις Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωρεῖσιν ἐπιτίθενται οἱ ἐκ τῆς τειχίσματος Συρακύσιοι. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσι τε μέρος τὴν τάσσην, καὶ ἀπέκτειναν οὐκ ὅλην· 10 καὶ μετὰ τέτο, ἀπὸ τῶν νεῶν ὁ Λάχης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Λοκρίδα ἀποβάσσεις τιμᾶς ποιησάμενοι κατὰ τὸν Καϊκινὸν ποταμὸν, τὸν προσβοηθῶντας Λοκρῶν μετὰ Προξένων τῆς Κακάτωνος, ὡς τριακοσίους, μάχη ἐκράτησαν, καὶ ὅπλα λαβόντες ἀπεχώρησαν.

ρδ'. Τῷ δ' αὐτῷ χειμῶνις καὶ Δῆλον ἐκάθηραν Ἀθηναῖοι, κατὰ χρησμὸν δῆτινα. ἐκάθηρε μὲν γὰρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραννος πρότερον αὐτὴν, ἔχ ἄπασαν, ἀλλ' ὅσουν ἀπὸ τῆς Ιερᾶς ἐφεωρᾶτο τῆς ηγεσί· τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιῷδε τρόπῳ. Φῆκαι ὅσαι ἦσσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δῆλῳ, 20 πάσας ἀνεῖλον, καὶ τολοιπὸν ἀρροεῖπον μήτε ἐναποθύνειν ἐν τῇ ηγεσί, μήτε ἐντίκτειν, ἀλλ' ἐστὴν Ρίγνειαν δια-

* Τῇ εἰκοσῃ πέμπτῃ Σεπτεμβρεῖ.

(3) Σικελῶν.] Σικελὸς καὶ Σικελιώτης διαφέρει. Σικελώτης μὲν ὁ τῆς ηγεσίας κάτοικος. Σικελὸς δὲ, ἔθνος τι ἐν τῇ ηγεσί· ὅρα συγγρ. β'. τάττον δὲ τινὲς, σύμμαχοι μὲν ὄντες Συρακυσίων, Χαλεπῶς δ' ὑπ' αὐτῶν ἀρχόμενοι, ἀποσάντες ἀπ' αὐτῶν, προσέθησαν αὐτοῖς Ἀθηναῖοις (7) ύσέροις] ἀναχωρησάντων δὲ πρώτων τῶν Αἰθηναίων, εἴτα τῶν συμμάχων, ἐνταῦθα ἀπεξοφμήσαντες οἱ ἀπὸ τῆς τειχίσματος Συρακύσιοι, ἐπιτίθενται τοῖς ύσέροις· (13) μετὰ Προξένων τῆς Κα-

ργ'. Τὸν δὲ μετὰ τῦτο χειμῶνα, οἱ ἐν Σικελίᾳ Αἰγαῖοι, καὶ ἄλλοι σύμμαχοι Εὐλυγες, ὅμοιως καίτινες τῶν Σικελῶν, ὅσοι ἦσαν μὲν Σύμμαχοι τῶν Συρακυσίων, ἐξεσιαζόμενοι ὥμως παρ' αὐτῶν μὲ σκληρότατα, ἀπεισάτησαν, καὶ ἐνώθησαν μὲ τὰς Αἰγαῖας; αὐτοὶ ἔλοι ἀδέσσως περιησαν ἐγαυτίον τῆς Νήσσας, πόλεως ἔσης μικρᾶς αὐτῶν τῶν Σικελῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἀκρόπολιν τὴν εἶχον οἱ Συρακύσιοι· μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ τὴν ὑπετάξωσιν, ἀνεχώρησαν. Καὶ ἐνταῦθα ἐξορμῆσιν ἀπὸ τῆς τείχους οἱ Συρακύσιοι ὅπισθεν κατὰ τῶν συμμάχων, οἱ δικοῖοι εἶχαν μείνειν ὅπισθεν τῷ ΚΑ' Αἰγαίῳ, καὶ τρέπεσιν εἰς Φυγὴν ἦνα μέρος τῆς ερατίας, καὶ ἐφόνευσαν πολλάς ἐξ αὐτῶν· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Λάχης καὶ οἱ ἄλλοι Αἰγαῖοι ἀπεβάντες πολλάκις ἀπὸ τὰς ναῦς περὶ τὸν Καικινὸν ποταμὸν, καὶ πολεμήσαντες μὲ τὰς Λοκρὰς ἐξορμήσαντας κατ' αὐτῶν μετὰ τῆς Προξένης τὴν ὑπὲρ τῆς Καπάτωνος, τὰς ἐνικησαν ὄντας ὡς τριακοσίας, καὶ λαβόντες ὅπλα ἐν μοίρᾳ λαφύρων, ἀνεχώρησαν καὶ ἐντεῦθεν,

ρδ'. Τὸν αὐτὸν διέφειμῶνα ἐκάθηραν καὶ τὴν Δῆλον οἱ Αἰγαῖοι Σιάτινα χρησμὸν παλαιόν· ἐκάθηρε δὲ αὐτὴν πρότερον καὶ Πεισίρατος ὁ τῶν Αἰγαίων τύραννος, ἀλλ' ὅχι ὅλην, ἀλλ' ὅσον μέρος τῆς νήσου ἐφαίνετο ἀπὸ τὸ ιερὸν· γῦν δὲ ὥμως τὴν ἐκάθηραν ὅλην μὲ τρόπου τοιετού· ἐξέχωσαν ὅλας τὰς θύκας τῶν μηνιμείων τῶν ἀποθανόντων ἐν Δήλῳ, καὶ ἐκήρυξαν μήτε νὰ ἀποθάνῃ τὶς πλέον εἰς τὴν Δῆλον, μήτε νὰ γεννήσῃ γυναικα, ἀλλ' ὅταν τύχῃ ἀγάγκη τέτων, νὰ διαβαίνωσιν ἀντικρὺς εἰς τὴν Ρήνειαν· ἀπέχει δὲ τῆς Δήλου η Ρήνεια τόσον ὀλίγον διάσημα,
ωςε

πάτωνος· πρότερον, σεατηγδές ήν ὅτος τῶν τριακοσίων; η ἔτερος μεδ' ἔτερας δυνάμεως προσβεβοηθηκώς; ἀμφιβάλλεται.

(16) Καὶ Δῆλον ἐκάθηραν·] ὅρα περὶ τέτες καὶ τῇ ἀ. Συγ. 206.
ἡ. (22) καὶ εἰς Ρήνειαν·] κατεκειγέσης τῆς τύτων μασγκης, δια-